Quod mardocheus nolebāt aman
adorare nō ex iobediēcia hoc fecit ſz
quia nolebat diuinū honorē homini
mortali adhibere. Heſter. iij.
Dixit herodes ad magos vt cum
puerū ihm inuenirēt q rediret ꝛ nū
ciarēt ei q et ipſe veniens adoraret
eū; ſed et ipſe lōge aliud intēdebat
Mathei. ij.
Signāter addit dn̄s ſētēcie ꝛ intē
ciōnē quā debet quiſqz habere bona
faciēdo vel mala fugiēdo. Luce. viij.
Mathei. v Beati eritis cū maledix
erīt. Itē mathei x. q̄cūqz potū aq̄ de
derit i noīe meo nō pdet mercedē.
Itē oīs q̄ reliq̄rit patrē aut mrē; ꝛc̄
Elemoſinā dare orare ieiunare prece
pit dn̄s nō ꝓpter honorē fieri ne cō
tigat tm̄ bona q̄ꝫ praua itēcione cor
rūpi. Mathei. vi.
Quidā xp̄m ſequebāt vt eū ne
quiter obſeruarēt. Luce. xiiij.
Alij vt de panib9 māducarēt Jo. xi
Alij vt ſanarētur. Alij vt eternali
ter ſaluarētur. Johannis. vi.
De inuidia.

Inuidia dyaboli intrauit in
orbem terrarū quia vidit ho
minē in ſtatu felici eſſe ꝛ ad
illum poſſe aſcendere locum vnde ce
ciderat ipſe. Vnde temptauit eum ꝛ
uicit. Geneſis. ij.
Inuidia cayn abel occidit quia vi
dit ei9 munera accepta eſſe deo et
ſua non. Geneſis. iiij.
Rachel ſterilis ſorori fecunde in
uidit. Geneſis. xxx.
Vn̄ apparet q inuidia ꝓpinquis ꝛ
parentib9 non parcit.
Fratres ioſeph inuidebāt videntes
q a patre plus oibus amaretur.

Geneſis. xxxvij.
Maria ꝛ aarō locuti ſūt cōtra mo
yſen frēm eoꝝ ꝛ per eū honorē mag
nū habebāt. Nu. xij.
Percuſſo philiſteo cantabāt mulie
res ſaul percuſſit mille ꝛ dauid decem
milia vn̄ iratus eſt ſaul ex inuidiā ꝛ
ſmo ille diſplicuit ſibi. i. Regū. xviij
Videns achitofel q nō fcm̄ fuerat
ſcd̄m conſilium ſuū ſed ſcd̄m conſiliū cuſi
abiens in domū ſuā ſuſpendio ſe in
teremit. ij. Regū. xvij.
Daniel oēs principes ꝛ ſatrapas
ſuperabat vn̄ ipſi occaſionē cōtra eū
querebant. Daniel. vi.
Alchimius videns caritatē iude et
nichanoris ad inuicē venit ad deme
triū et dixit de nichanore q rebus a
lienis aſſentiret iudā qz regni ſucceſſo
rē deſtinaſſz. ij. Macha. xiiij.
De baptiſmo xp̄i fuit inuidia inter
diſcipulos xp̄i ꝛ iohis dicētes q oēs
p9 xp̄; irēt ꝛ dixit ill̄ iohēs i hoc gau
diū meū impletū eſt. Johis. iij.
Ad tantū ipſi principes ſacerdotū
ꝓruperūt inuidiam q legitur Ma
thei. xxvij. quod ſciebat pylatus q
per inuidiam tradidiſſent xp̄m ad
crucifigendum.
De ira dei.

Sicut dicit beatus auguſtinū
lix. de ciuitate dei deus ſcd̄m ſa
cras ſcripturas iraſcit nec tn̄
vlla paſſione turbatur hoc verbum
vindicte vſurpatur affectus nō illi9
turbulentus effectus. ſed ideo vtit̄
ſcriptura hoc verbo et ſimilibus vt
terreat ſuperbientes excitet negliḡe
tes. exerceat querentes. et alliciat i
telligentes.
Miſiſti irā tuam dicit de egipcijs
Exodi. xv.

Moyſes orauit dñm dñe cur irā ſcit furor tuus ſup populū tuū Exodi. Triceſimoſecundo.

Itē flagrabat populꝰ deſiderio carniū. Nu. xxi. Et ſequit̄ et iratus eſt furor domini valde

Occaſiōe ſedicōis chore dixerunt moyſes et aaron ad dñm fortiſſime deus ſpirituū nunquid vno peccante cōtra ōnes ira tua deſeuiet. Nu. xvi Nota ibidem qđ ſequitur de ira dei fornicatꝰ eſt populus cū filiabꝰ moab. Et ſequitur iratus dñs dixit ad moyſen tolle cunctos principes populi et ſuſpende eos cōtra ſolem vt auertatur furor meus ab iſrahel Nu. xxv.

Iratus eſt cōtra moyſē ad aquās cōtradictionis Deutro. i

Cauete ait moyſes ne forte decipiatur cor veſtrū ⁊ recedatis a dño ⁊ ſequitur Iratuſq; dñs claudit celum Deutro. xi.

Iratus eſt dñs ſuper filios iſrahel propter achar q̄ tulit de anathemate Joſue. vij. Iratꝰ ē eciā q̄a numerare fecit populū rex dauid. ij. Re. xxiiij

Iratus eciam dñs ſalomoni q̄a auerſa ē mēs eiꝰ a dño et colebat ydola. iij. Regum i. Per ydolatriam ⁊ et auguria irritauerunt dñm filiꝰ iſrahel iiij. Regum. i.

Propheta Ieu. dixit ioſaphat regi iuda impio prebes auxilium et hijs q̄ oderunt deum amicicia iūgeris et io circo irā dei merebaris ſed quia bona opa inuenta ſunt in te. ij. Pa. xix

Ezechias rex iuda beneficia que a dño acceperat non retribuit et ideo facta eſt ira dei contra eum ſecundo Para. xxxij.

Comederunt et ſaturati ſunt ⁊ impinguati ſunt et delicijs habundauerunt in ebrietate ſua magna prouocauerunt te ad iracundiā Neemie. ix.

Archaxerſis rex gentilis ait omnia ſcḋm legem dei fiant ne forte exurgat ira dei in regno regis et filiorum eiꝰ Eſdre. vij. Dixit dñs ad elyphad themaniten iratus ē furor meꝰ i te et in amicos tuos qui nō eſtis locuti rectū corā me. Job. xlij. Iratꝰ ē dñs cōtra ſuū regē et tradidit eū tortoribus Mat. xxv Qui credit in filiū dei habet vitā eternam. qui autem non credit non videbit deum ſed ira dei ſuper eum manet. Joh. iij. Multum ē timenda ira dei que in die iudicij oſtendetur. Apocalipſis. vi.

Reges et principes terre dicēt cadite ſuper nos montes et abſcondite nos a facie ſedentis in throno et ab ira agni.

De ira boni hominis.

Ira propter bonū zelū eſt cōmendanda vnde. Exodi. xi. Et cū moyſes loqueretur pharaoni ⁊ ille noluit audire exiuit a pharaone iratus nimis. Precepit moyſes filijs iſrahel vt de manna nullꝰ relinqueret vſq; de mane q̄ nō audierūt eū. Et iratus ē moyſes cōtra eos Exodi. xvi. Reuerſus a dño moyſes cū appropinquaret ad caſtra vidit vitulū aureū ⁊ choros ⁊ iratꝰ ē valde. ⁊ proiecit tabulas teſtamēti ⁊ fregit quas ei dñs dederat. Exo. xxxij.

Cū quereret moyſes hircū qui oblatus eſt pro peccato exuſtū reperit iratuſq; ē et cōtra eleazar ythamar ait cur non comedens Leui. x. Videns moyſes rebellionem chore ⁊ cōpliciū ſuor͞ iratꝰ valde ait ad dñm ne reſpicias ſacrificia eor͞ Nu. xvi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf